

عنوان مقاله:

بررسی صدور عبارت «ا لست اولی بکم من انفسکم» در خطبه غدیر از منابع اهل سنت

محل انتشار:

دوفصلنامه امامت پژوهی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

جاسم موسی پور - دکتری کلام شیعه، دانشگاه امیرالمومنین، اهواز، ایران

عبدالحسین خسروپناه - استاد، گروه فلسفه، پژوهشکده حکمت و دین پژوهی، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

فهم واژه «مولی» به عنوان محور خطبه غدیر و برترین دلیل روایی شیعه بر امامت علیع، علاوه بر تحلیل ادبی و تبادل لفظی، بر دانستن شواهد مختلف و توجه به سیاق خطبه استوار است. با این که شواهد درون متنی خطبه در فهم معنای «مولی» نقشی محوری دارند، اما کمتر مورد بحث و کاوش سندی قرار گرفته اند. یکی از این قرائن مهم که دلالت واژه «مولی» را روشن می سازد، عبارت «ا لست اولی بکم من انفسکم» است که پیامبر اکرمصل پیش از بیان «من کنت مولاة فعلی مولاة» فرموده است. از این فقره، در اثبات معنای «اولی به تصرف» برای واژه «مولی» و در نتیجه، امامت حضرت علیع استفاده شده است. تمرکز برخی نویسندگان متعصب معاصر بر انکار این قرینه و شبهه سازی در این زمینه، اهمیت این بحث را دوچندان می سازد. در این پژوهش، پس از بیان توضیحاتی راجع به جایگاه اثبات تواتر در یقین به صدور روایت، استمرار شرط اصلی تحصیل تواتر، یعنی تعدد طرق در همه طبقات، بر اساس دیدگاه علمای حدیث اهل سنت در طبقات راویان فراز «ا لست اولی بکم من انفسکم» مورد بررسی قرار گرفته است. اثبات وجود هفده صحابی در طبقه اول و ده ها راوی دیگر در هر یک از دیگر طبقات این روایت، احتمال هر گونه تبانی بر جعل این عبارت را منتفی ساخته است. هم چنین روشن شد که از نظر دانشمندان فریقین، در این روش نیازی به بررسی سندی و اثبات وثاقت تک تک راویان نیست. بر این اساس، برای نخستین بار صدور این فراز بر اساس منابع اهل سنت از طریق تطبیق ضابطه تواتر و تبیین اعتراف فریقین به صحت آن، اثبات شده است.

کلمات کلیدی:

خطبه غدیر، مولی، تواتر، شاهد، اولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1435124>

